

פרשת חוקת < 68 < כ"ט סיון התשע"א

גילוי דעת

בצרה ובשביה

כבר חמש שנים שמשפחת שליט ועם ישראל כולו מחכים לשובו של גלעד הביתה. אחד על אחד עם נועם שליט

החופש ואני

הילדים מחכים לו אבל אתם חוששים ממנו? חווה אנקור תעזור לכם להפוך את החופש לחוויה נעימה. גם עבור ההורים

הרב צוריאל וינר לא מוותר על טעם החיים
אבי קנטרוביץ' דואג שתרסנו את עצמכם
וצ' המעצביני"ש מסביר למה התעפץ בשיעור

פְּרַח אֲדָמָה תִּמְיָמָה אֲשֶׁר אֵין בָּהּ כּוֹס אֲשֶׁר לֹא עָלָה עָלֶיהָ עַל חֻקַּת י"ט ב'

אבי קנטרוביץ < מנכ"ל תנועה כהלכה

חגורות בטיחות (כתבה ראשונה)

אלפי אנשים חבים את חייהם לחגורת הבטיחות, שהיא לעתים המחסום האחרון בינינו לבין פגיעה אנושה בתאונה. בעת תאונה, גוף האדם הנמצא ברכב ממשיך לנוע במהירות בכיוון שבו נסע הרכב. מי שאינו חגור נחבט ונבלם על ידי חלקי הרכב - ההגה או השמשה - או עף החוצה. החגורה מונעת את הפגיעה בחלקי הרכב ואת ההיזרקות החוצה מהרכב. החגורה סופגת את המכה ומחלקת אותה על פני חלקי הגוף באזורי החזה והמותן, שהינם רגישים פחות למכה מאשר הראש, למשל.

חובה על הנהג ועל כל הנוסעים ברכב להיות חגורים, או בלשון החוק: מרוסנים. כולל ילדים במושב הבטיחות.

את החגורה חייבים לחגור במושב הקדמי והאחורי של כל רכב פרטי, פרטי דו-שימושי, מסחרי, סנדר ומונית.

נשמעת טענה לפיה חגירת חגורה מהווה סכנה במקרה שהמכונית בוערת, או במצב תאונה אחר. טענה זו אינה נכונה, מפני שמספר המקרים הנזכרים הוא קטן מאד בהשוואה למספר התאונות שבהן החגורה מצילה חיים. בנוסף, החגורה מסייעת להיחלץ מתאונה, מפני שהנוסע שאינו חגור נפגע ונשאר ברכב במצב שאינו מאפשר לו לתפקד, אך הנוסע החגור נשאר שלם בגופו או שנחבל קל יותר, ויש ביכולתו לחלץ את עצמו.

חגורות הבטיחות הותקנו עבור מבוגרים. לילדים יש להוסיף מושב בטיחות רגיל או מגביה, שביחד עם חגורת הבטיחות מהווים את חבילת הבטיחות הראויה על המושב הנוסף להתאים למידות הילד.

אין להסיע תינוק כשהוא מוחזק על הידיים, על הברכיים או בחיק האם.

אדם מאמין נוהג לחומר

סדנאות סימולציה לנהיגה חכמה של תנועה כהלכה מסובסדות ע"י קרן אביה: 09-7745758, 054-4836343

הרשות הלאומית לבטיחות בדרכים

על פי נתוני הרשות הלאומית לבטיחות בדרכים:

בשבוע שעבר נהרגו בכבישי ישראל 10 בני אדם

ועוד אחד נפטר מפציעה קודמת. בואו נעשה לזה סוף!

המתנס נכנס ליום ראשון האחרון

לגלות זהירות

לע"נ אביה יהושע גולדברג ז"ל

גליון 68
פרשת חוקת
כ"ט סיון תשע"א

תמונת שער:

פרה אדמה תמימה
אשר אין בה מום
אשר לא עלה עליה על
חקת י"ט, ב'

התמונה בשער צולמה בקרן הכרמל
והוקדשה מאב לבנו לכבוד שבת בר-המצווה

בכל שבוע תתפרסם בעז"ה תמונת שער מתוך מבחר
תמונות שתשלחו אתם הקוראים. אתם מוזמנים לשלוח
תמונה הקשורה לפרשת בלק למייל:

gdatt@pisrael.com לציין עבור תמונת שער.

עפ"י התקנון

הגיליון מוקדש לעילוי נשמת:

הראשון לציון הרב מרדכי אליהו זצ"ל

ר' אליקים גצל גולדברג ז"ל

הדלקת נרות < ירושלים 7:11 תל אביב: 7:29 חיפה: 7:23
צאת השבת < ירושלים 8:32 תל אביב: 8:34 חיפה: 8:35

הוצאה לאור: קרן אביה לע"נ אביה יהושע גולדברג ז"ל ■ הפקה ופרסומות: א. פרסומי ישראל ושות' ■ לפרסום, למודעות ולהנצחות: איתן הקר: 02-5350915, gdatt@pisrael.com
עריכה: עפר מעוז. ע. עריכת לשון: מרב הולצמן. עיצוב: תמי כהן, צ' מילר. תוכן המודעות על אחריות המפרסמים בלבד © כל הזכויות שמורות לפרסומי ישראל ושות'
■ נא לא לקרוא בשעת התפילה ■ נא לשמור על קדושת הגיליון ■ כל ההכנסות מהגיליון קודש למלחמה בתאונות הדרכים

פרסומי ישראל ושות'

ערב זיכרון

חבל על דאבדין ולא משתכחין

ר' בן-ציון (בנצי) נמט ז"ל

יתקיים אי"ה ביום ראשון, א' בתמוז התשע"א (3 לילולי) בשעה 19:45
ב"היכל שלמה", רח' המלך ג'ורג' 58, ירושלים.

קרוביו, חבריו, ומוקירי זכרו מוזמנים.
המשפחה

לב טהור ברא לי אלוקים...

הדרך של מרן. הדרך של כולנו.

את דרכו של רבנו מרן הראשל"צ הרב מרדכי אליהו זצ"ל חייבים להמשיך!

בהצטרפות
למבצע הלימוד
מיליון משניות
לעילוי נשמת הרב

בהחזקת מוסדות
"דרכי הוראה"
שהקים מרן
ובהוצאת ספרי
מרן לאור

ברכישת אות
בספר התורה
שיוכנס לבית
הכנסת של מרן
הראשל"צ

פרסומי ישראל ושות'

ממשיכים בדרכו!

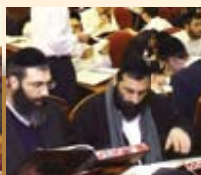
**טלפנו, השתתפו והנציחו את זיכרו ותורתו
וקבלו במתנה מספרי מרן לפי בחירתם**

בתרומה מ- 52 ש"ח לחודש לשנה

ניתן להעביר שמות לתפילה על ציון מרן

עשרה מספרי הרב לבחירתכם
בתרומת 100 ₪ למשך שנה

**בקבוק יין
שבירך עליו הרב -
לסגולה ולהצלחה**
בתרומת 180 ₪ למשך שנה

דרכי הוראה לרבנים - בית מדרש גבוה להכשרת רבנים ודיינים | בארץ ובחו"ל
מיסודו של מרן הראשון לציון הרב מרדכי אליהו זיע"א

לפרטים ולהצטרפות לדרך: 1800-99-72-73

למוסד אישור לתרומות לפי סעיף 46 • רח' הרב ריינס 17, ת"ד 34169, ירושלים 913403

לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם. המגמה הא-לוקית הייתה שבני ישראל יראו ויבינו איך תפילה פועלת, ומכך היו מקבלים מסר חינוכי, אך כיוון שלא עלה הדבר - משה ואהרן לא זכו להיכנס לארץ. נמצא שמשה רבנו החמיץ הזדמנות ללמד את העם איך לנהוג בדרך הטבע, וזו אחת הסיבות שגם הוא לא נכנס לארץ.

מכאן אנו למדים לדורות שעל כל צרה שלא תבוא על הציבור - צריכים להתפלל ולזעוק אל ה', ולדעת שהקב"ה עונה לעם ישראל בעת צרה.

אנו נמצאים היום במצב לא נורמלי. עם ישראל מאוים על ידי רשעי הגויים מרחוק ומקרוב, זאת בנוסף להתנכלות מהטועים שבתוכו.

עלינו להתאחד במיוחד לקראת חודש תמוז, שבו מתחילים ימי הצום והאבלות על חורבן בית המקדש. נדע נאמנה שאם נתפלל בכונה ובלב שלם, הקב"ה יענה לתפילתנו וישבית את כל אויבינו. אם ירצה ה' נזכה גם שתיענה התפילה ונראה עין בעין בישועת ה' על עמו ועל נחלתו ■

מנת להרגיל את העם לחיי טבע פשוטים יותר.

למרות זאת חלק מהעם התלונן. ודאי לא היו אלו תלמידי משה רבנו ולא שבט לוי, אך התורה מציינת גם את המיעוט החריג.

בעקבות כך ה' אמר למשה לאסוף את העם, לקחת את המטה ולדבר אל הסלע שייתן ממנו מים. משה רבנו טעה במשהו, ונחלקו המפרשים מה באמת היתה הטעות של משה. בדרך צחות אמרו שמשה רבנו טעה טעות אחת, והמפרשים עשו ממנה 12 טעויות...

הנצי"ב מוולוז'ין אומר שה' אמר למשה רבנו להדגים בפני העם כיצד צריך לנהוג בדרך הטבע בזמן שאין מים או כשמתרגשת צרה, כדי שלאחר שיגיעו לארץ ותהיה חלילה עצירת גשמים, יידעו בני ישראל מה לעשות. הקב"ה אמר למשה 'ודברתם אל הסלע' - דבר אל העם דברי תורה ודברי כיבושין, אחר כך יעמדו והתפללו ואז תיענו, וכך תנהגו גם בארץ.

אולם, כיון שמשה רבנו כעס, לא רצה הקב"ה שהוא ינהיג את העם בצורה הזאת. לכן אמר למשה ולאהרן: "יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן

הנהגת ה' את עם ישראל בתקופת היותם במדבר, הייתה בדרך המכונה בחכמה הפנימית 'מוליך לימין משה' זוע תפארתו' - הנהגה שמעל הטבע. פרשת חוקת עוסקת במעבר מהנהגת דור המדבר במשך ל"ט שנה להנהגה של השנה האחרונה, שנת הארבעים. השנה הזאת הביאה בכנפיה שינוי בהנהגת ה' ביחס לעם ישראל.

היות והיתה נבואה שמשה עומד למות ויהושע עתיד להכניס את ישראל לארץ ישראל, ובני ישראל לא רצו את הנהגתו של משה רבנו שהייתה הנהגה ניסית - לכן הם בחרו בהנהגה בדרך הטבע. הקב"ה רצה להרגיל את עם ישראל למעבר מהנהגה הניסית שהיתה עד אז אל הנהגה בדרך הטבע. לכן, עם הסתלקותה של מרים נסתלקה גם הבאר שהתקיימה בזכותה של מרים. אמנם בני ישראל היו כבר קרובים לארץ כנען והיו יכולים לקנות מים לצרכיהם מהיישובים הסמוכים, אלא שזה לא היה כל כך נוח, בטח לא נח כמו הבאר של מרים. מכל מקום, הסתלקות הבאר לא הייתה כעונש, אלא כחלק מהמעבר להנהגה בדרך הטבע על

שורת הדין

להעיף את הסכר?

הרב משה ארנון - אב"ד לענייני ממונות ארץ חמדה-גזית

נמצאת מעבר לגינת חברו, ושדרכו אל גינתו עוברת דרך גינת חברו. המשנה מבחינה בין שני מצבים: כאשר המעבר הוא בצד השדה - "נתנו לו דרך מן הצד מדעת שניהן - נכנס בשעה שהוא רוצה ויוצא בשעה שרוצה, ומכניס לתוכה תגרין, ולא ייכנס מתוכה לתוך שדה אחרת. זה חזק אינן רשאים לזרעה"; ובמצב בו המעבר הוא באמצע השדה: "נכנס בשעה שדרך בני אדם נכנסים, ויוצא בשעה שדרך בני אדם יוצאים, ואינו מכניס לתוכה תגרין... והחיצון זורע את הדרך".

ניתן להסיק מהאמור במשנה שזכות מעבר אינה הופכת את בעל זכות המעבר להיות כבעלים של השטח. כאשר הדרך היא באמצע גינתו, בעל השטח אף רשאי לזרוע את השטח ובכך להקשות באופן משמעותי על נוחות המעבר של בעל הגינה הפנימית. מדברי הרשב"ם², וביתר פירוט מדברי הסמ"ע³, עולה ההבחנה בין דרך בצד לבין דרך באמצע: כיוון שהפגיעה בבעל הגינה אם יידרש שלא לזרוע באמצע גינתו היא גדולה, מסתבר שלא על דעת כן נתן לבעל זכות המעבר את האפשרות לעבור. כללם של דברים - זכות המעבר אינה אמורה לפגוע בזכותו של בעל הנכס פגיעה משמעותית. נציין שבענייננו, גם מר רחמים ולקוחותיו עושים שימוש

לראות ממרחק שאישה נמצאת במעבר.

הנתבע טוען שהיציקה נעשתה משיקולים בטיחותיים, ושהיא אינה פוגעת בתובעים. קירוי זה מהווה גם קירוי לכניסה לחנות שבבעלותו, וכן כך יוכל להניח חפצים על הגג. תביעת 'שערי שמים' היא להרוס את יציקת הגג ולהחזיר קירוי קל.

בנוסף לדין בבית הדין, ביקרו הדיינים במקום המריבה על מנת להתרשם מטענות הצדדים. מסיוור של בית הדין במקום התבררו הדברים הבאים: הקירוי החדש נמוך מהקירוי הישן בסנטימטרים בודדים והוא עדיין בגובה סטנדרטי למעבר. ישנה מעט החשכה של המעבר. בית הדין לא חווה תחושה של דחק וחוסר אוויר, למרות שמסתבר שכאשר הקירוי לא הגיע עד לקירות הצדדיים, כפי שעל פי העדויות היה המצב בעבר, היתה תנועה טובה עוד יותר של אוויר.

פסק הדין >

כאמור, הערכת בית הדין היא שאין פגיעה באפשרות המעבר. עם זאת, יש פגיעה קלה באיכות המעבר. להלן נדון האם פגיעה כזו באיכות המעבר היא עילה להתנגדות של בעל זכות מעבר.

המשנה במסכת בבא בתרא¹ עוסקת באדם שגינתו

פרטי המקרה <

בניין הכולל ובית הכנסת 'שערי שמים' נמצא בחלקה פנימית ביחס לרחוב הראשי שבעירו. הדרך להגיע למקום היא על ידי מעבר דרך השטח שבבעלות מר רחמים. השביל המוביל אל החנות של רחמים, מוביל בהמשכו לבניין 'שערי שמים'. זכות המעבר, ברוחב של מטר אחד, רשומה בטאבו כזיקת הנאה, ואין עליה כל מחלוקת.

מזה שנים, המעבר היה מקורה בחלקו בקירוי מחומר פלסטי, שקוף למחצה. לאור מילות בגג חנותו יצק רחמים גג חדש לחנות, המשיך את הגג אל עבר אזור המעבר והחליף את גג הפלסטיק ביציקה יציבה באורך של כחמישה מטרים וברוחב משתנה שבין מטר למטר וחצי.

נציגי 'שערי שמים' טוענים שהיציקה היתה שלא כדין, שהיא פוגעת בזכות המעבר הקנויה להם, ושהם התריעו על כך קודם לביצוע העבודות. הפגיעה היא מכמה היבטים: הקירוי אטום - יש פגיעה בכמות האור וכן בזרימת האוויר במעבר; הקירוי נמוך מהגג הקודם - על כן נמנעת אפשרות העברת חפצים גבוהים; ובנוסף המעבר האטום יוצר פגיעה בצניעות, שכן כעת שהייה באזור המעבר של גבר ואישה יחדיו אינה צנועה וקשה

הציע לשפץ ולפות את המעבר ל'שערי שמים' על חשבון.

מצד כבודה של תורה ומצד 'האמת והשלום אהבו', מצפה בית הדין מן הנתבע לשפץ את המעבר כראוי ולהוסיף בו חלונות או תאורה, ובכך תצטמצם עוד יותר הפגיעה הקלה שנגרמה עקב מעשיו ■

ערך: הרב סיני לוי

¹ דף צ"ט ע"ב ² שם ד"ה והחיצון וד"ה מן הצד ³ חו"מ סימן קס"ט ס"ק ה' ⁴ חו"מ סימן קנ"ד סע' כ"ב-כ"ז

במסגרת מצומצמת זו הבאנו רק את תמצית הדברים.

פסקי דין מלאים ניתן לקרוא באתר רשת בתי הדין

ארץ חמדה - גזית: www.erezhemdah.org/beitdin

ביכולת המעבר, ויש לו אף יתרונות. ומאידך - צמצום האפשרות לבנות היא פגיעה משמעותית בנתבע שהוא בעל הנכס. על כן הפגיעה הקלה באיכות המעבר מוצדקת גם בקצה החלקה.

הפחתת האור - מדברי השו"ע והרמ"א¹ המתיריחים לבניה מול חלונות שכן, עולה שרק האפלה משמעותית נחשבת לנזק והיא אסורה, אולם האפלה קטנה אינה נחשבת כלל להזק. בענייננו, הבניה לכל היותר מצמצמת את התאורה אך לא מונעת אותה.

נראה, אפוא, שאין בסיס לתביעת 'שערי שמים' להריסת הקירוי שנבנה. במהלך הדיון הביע מר רחמים את נכונותו לפתוח חלונות בתוספת הקיר שייצק, וכן

במעבר על מנת להגיע לחנותו שלו - דבר המוכיח שהפגיעה אינה חמורה.

נדגיש: למרות שהמדובר אצלנו בדרך בקצה החלקה, לא באנו ללמוד מהמשנה את ההלכה באופן ישיר. באנו להסיק ממנה עיקרון שעל פיו זכות המעבר אינה מפקיעה את בעלותו של בעל הנכס, ויישומה צריך להיות במידה כזו שלא תהיה פגיעה משמעותית בבעל הקרקע. אם נשווה זאת לאמור במשנה, ניתן להסיק שפגיעה קלה באיכות המעבר אינה סיבה לפגיעה משמעותית בשימוש הבעלים. בעוד שאפשרות הזריעה על שטח המעבר פוגעת באופן משמעותי בנוחות המעבר, קירוי המעבר אינו פוגע באופן משמעותי

**מנהלת השירות
האזרחי-לאומי**
مديرية الخدمة المدنية الوطنية
Administration for National-Civic Service

**משרד המדע
והטכנולוגיה**

כולנו מצדיעים למתנדבי השירות האזרחי-לאומי

טקס ההצדעה השני

יום שלישי, ג' תמוז ה'תשע"א, 5.7.2011 בשעה 17:00, בנייני האומה, ירושלים

במעמד:

יושב ראש הכנסת, ח"כ ראובן (רובי) ריבלין

שר המדע והטכנולוגיה, הרב פרופ' דניאל הרשקוביץ

יו"ר המועצה הציבורית למנהלת השירות האזרחי-לאומי

אלוף (מיל') דוד עברי

ראש מנהלת השירות האזרחי-לאומי שר-שלום ג'רבי

ראשי עמותות השירות האזרחי - לאומי

מנחה: שרה בק | הופעת אורח: הראל סקעת

הכניסה בהזמנות בלבד

**השירות
האזרחי-לאומי**

הדרך שלי לתרום לחברה!

סיפור זה מראה גם את גדולתו של עם ישראל. כמה הם טורחים בשביל מציאת אבן למקדש. בנוסף רואים שכולם יודעים - גם גוי באשקלון - שבשביל מצווה יהודי מוכן לשלם כל הון שבעולם, גם אם מצווה זו היא בגדר חוקה אשר אינה מובנת. קל וחומר במצווה שהיא כל כך שכלית ומובנת כמו כיבוד אב ואם. הדבר גם מראה שהקב"ה משיב טובה תחת טובה לכל בריותיו, גם לגויים.

מתוך כך - קריאה לכולם להקפיד הקפדה מיוחדת על מצוות כיבוד אב ואם, ומתוך כך מזכה במהרה בימינו גם להיטהר באפרה של פרה אדומה תמימה ■

לי, אלא אין אני מבקש מכם אלא אותו ממון שהפסדתי בשביל כבוד אבא'.

תמיד תמהתי: וכי חסרים סיפורי מופת של כיבוד אב ואם בעם ישראל, שצריך להביא דוגמה מגוי באשקלון? בנוסף, אני מניח שהרבה אבות היו אולי אומרים במצב דומה: 'פראייר, למה לא הערת אותי? עסקה אחת כזאת ויכולתי לישון עוד שנים רבות בשקט'.

מתוך דברים אלו ביררתי את ההלכה, ונראה ברור שמדין כיבוד אב ואם, היה צריך להעיר את אביו. אלא שחז"ל רצו להביא מקרה קיצוני שיגרום להתפעלות מיוחדת, אף שאינה על פי ההלכה.

כמעט כל ילד מכיר את הסיפור הידוע על כיבוד האב הגדול ועל הפרה האדומה של דמא בן נתניה - 'כה עשו חכמינו' מפורש... כדי להזכירו לכולנו, נביא את הסיפור מתורגם: שאלו לו לרב עלא, עד היכן מגיע כיבוד אב ואם? אמר להם, צאו וראו מה עשה נכרי אחד באשקלון ודמא בן נתניה שמו. פעם אחת ביקשו ממנו חכמים אבנים לאפוד בשישיים ריבוא שכר, והיה מפתח מונח תחת מראשותיו של אביו - ולא ציערו. לשנה אחרת נתן לו הקב"ה שכרו, שנולדה לו פרה אדומה בעדרו. נכנסו חכמי ישראל אצלו. אמר להם: 'יודע אני בכם, שאם אני מבקש מכם כל ממון שבעולם אתם נותנים

חוקרים תהילים

מכללת 'אוורות ישראל' פנתה ללא פחות מ-130 מאנשי הסגל שלה: חוקרים, מרצים ורבנים, שיכתבו כל אחד מאמר פרשני לפרק מספר תהילים. בעקבות הפרויקט הוציאה השבוע המכללה את הספר 'מאורות תהילים'. הספר מציע לקורא מאמרים תורניים המציגים חיבור מרתק בין עולם המחקר לעולם התורני.

בין הכותבים בספר: הרב יעקב אריאל, הרב אברהם צוקרמן, הרבנית נעמי שחור, הרב יונה גודמן ואחרים.

ניתן להשיג את הספר בטלפון: 03-9061228 או במייל: hannak@orot.ac.il

ירושלים בדרך אליך

במרכז 'תאיר' הגיעו למסענה שאפשר בקייטנות גם ללמוד וגם ליהנות. לטענתם חודשיים תמימים יכולים להיות מנוצלים גם לרכישת ידע בתחומים שלא נלמדים בכתות, וכל זאת מבלי לגרוע מההנאה שבדבר. לכן השנה הם מציעים לילדים בקייטנות, יום חוויתי תיאטרלי, שמציע לימוד לצד ההנאה. כחלק מהתוכנית, בתוך תפאורת ענק של ירושלים, פוגשים הילדים בצנחן המספר להם את סיפורו של הפתק הראשון שנטמן בכותל לאחר 19 שנים בהם לא ביקר בו יהודי ובאיש ירושלים המספר להם סיפורים בניחווח של פעם: נהנים ממושקקי ענק בנושא ירושלים: ולבסוף צופים בהצגה בנושא ירושלים.

חג הביכורים

בתחילת השבוע נערך בהיכל התרבות החדש בקריית החינוך גבעת ושינגטון אירוע סיום השנה הראשונה של בית הספר הדתי הראשון למוזיקה - 'מזמור'. באירוע הושמעו הופעות של הרכבים מבית הספר בעיקר ביצירות מקוריות, ובפעם הראשונה ניתן היה לדמיין איך ייראה הפלייליסט של המוזיקה היהודית כשבוגרי בית הספר יתחילו להציף את התעשייה. להיכל התרבות המפואר בקריית החינוך גבעת ושינגטון הגיעו מאות חובבי מוזיקה מכל הארץ וכן רבים מבני משפחות הסטודנטים והסטודנטיות.

גלוי וידוע

הזכויות שמורות לכם אווה שיגופית

מצוות ראשית הגז

מצווה נדירה מ'מתנות הכהונה' - גזיזת צמר כבשים ונתינה מהגיזה לכהן: "... וראשית גז צאנך תתן לו" (דברים יח, ד).

הגזיזה ונתינת הגיזה לכהן תיערך בהשתתפות הרב דוד חי הכהן בתאריך א' תמוז התשע"א (3 ביולי), 17:00 בחוות ראשית הארץ, בית אל.

שותפות בחוות ראשית הארץ, מזכה בקיום שלל המצוות התלויות בארץ, ומצוות יקרות ונדירות.

חוות ראשית הארץ בבית אל

הראשונה מסוגה בישראל, מגדלת גידולי שדה ובהמות ומקיימת בהם מצוות נדירות לזיכוי מנויי החווה, בעידוד גדולי ישראל ובהדרכת רבני מכון התורה והארץ.

סדנת אריגה וטוויה על נול - סדנא אינטראקטיבית קסומה עבודה ויצירה עם צמר, משלב הגיזה ועד האריגה והטוויה על נול.

סדנת יצירה בצמר - סדנא אטרקטיבית, בהפעלת המדרשה הניידת של 'מדרשת התורה והארץ'.

רכיבה על חמורים ואפיית פיתות על סאג' בטיבול שמן זית ולבנה.

מתחילים את החופש הגדול בחגיגת "ראשית הגז" חוויה מסוג אחר

M.A. במשפט עברי

"להפיק תועלת מהיכרות רחבה עם דיני התורה,
על שפע יישומיהם בכל היבט בן זמננו"

א. ש. א. ש.
פרופ' אליאב שוחטמן

תואר שני במשפט עברי*

גם לבוגרי תואר ראשון מכל תחום

רצית לעשות תואר שני במשפט עברי? עכשיו אתה יכול. בשערי משפט נפתח המסלול היחיד בארץ לתואר שני במשפט עברי גם ללא משפטיים. זו ההזדמנות שלך ללמוד לתואר יוקרתי, לעסוק בתורה ולהרחיב דעת.

ראש התכנית: פרופ' אליאב שוחטמן

בצוות המרצים: פרופ' אליאב שוחטמן | פרופ' נחום רקובר | פרופ' יוסף ריבלין | פרופ' אברהם גרוסמן | ד"ר אביעד הכהן
פרופ' גדעון ליבזון | פרופ' שמשון אטינגר | הרב ד"ר מיכאל בריס | ד"ר תהילה בארי-אלון | ד"ר מיכאל ויגודה
מרצים אורחים: הרב יעקב אריאל | הרב שלמה דיכובסקי

לפרטים ולהרשמה: 050-8452268 (עו"ד שלמה רבינוביץ)

לפרטים חייגו: *5909 www.mishpat.ac.il

שערי משפט

הוד השרון

אקדמיה לוקחת אחריות

כתוב: "לעולם עבר הירדן נכלל בארץ ישראל".

ה'ישועות מלכו' קורא לקנות אדמות בעבר הירדן: "לעניין הלכה, כבר כתב בספר 'כפתור ופרח' שמצווה לדור גם בכיבוש עולי מצרים, וכן בעבר-הירדן... ואם כן בזמן הזה גם כן מצווה, אם מזדמן לאדם לקנות (קרקע), מצווה לקנות". על קניית קרקע בעבר-הירדן ממליץ גם מרן הרב קוק: "עומדת למכירה כברת אדמה גדולה בכיכר הירדן, בצידו המזרחי... אדמת מישור טובה מאוד, ראויה לזריעה ולנטיעה".

רבנים נוספים בני זמננו רואים את עבר הירדן המזרחי והמערבי כחטיבה אחת לכל דבר. כך כתב הראשון לציון הרב עוזיאל: "הארץ משני עברי הירדן היתה חטיבה אחת, שארץ ישראל שמה בכל ימי בית ראשון ובית שני, ומעולם לא יצאה מכלל ארץ ישראל... ודינה שווה במצוות התלויות בארץ". כך כתוב גם בשו"ת 'ציץ אליעזר': "ואודות שטח הגולן אשר בבשן, ויתר השטחים שכבשו מארץ סיחון ועוג או מעמון ומואב... דין ארץ ישראל אשר לתשעת המטות יש להם..."

לאור כל זאת, כמה חזקה תביעתו של הרב צבי יהודה להחזיק בכל השטחים של ארצנו המובטחת:

"השטחים" של ארץ חיינו - יהודה ושומרון, הגולן והבשן וכל מרחביהם - הם של כל מקהלות רבבות עמנו בית ישראל... לפיכך, כל מיני דיבורים ומעשים על ויתורים והפקרות על משהו משטחים אלה, של מי שהוא מתוכנו, ומן חוגי ממשלתנו, הלא הם כולם דברים בטלים ומבוטלים... וה' לנו בעזרתו לכל מלוא מרחבינו, בהתקיימות דברו - 'כי ירחיב גבולך, כאשר דיבר לך, וכאשר נשבע לאבותיך'".

עמד על כך שלא נשכח את עבר הירדן. זמן מה אחרי המלחמה קמה התנועה למען ארץ ישראל השלמה. כאשר ביקשו אנשיה לפרסם מנשר, בו נאמר שארץ ישראל השלמה בידנו, סירב רבנו לחתום עליו מכיוון שעבר הירדן המזרחי עדיין אינו בידנו!

בספר 'להלכות ציבור' מובאים דבריו הנחרצים של רבנו על מחויבותנו לשמור בידנו על השטחים ששומרו: "על יהודה ושומרון והגולן ויריחו וכל חלק של ארץ ישראל, אין כל דיונים. אם תהיה איזו כפייה ממישהו לשלול את שלטון מדינתנו שם, הלא מחויבים אנו כלנו להתקומם במסירות נפשנו על כך, כדין ייהרג ואל יעבור על כל מצווה... כל יהודה ושומרון, כמו כל הגולן והבשן, הלא הם חלקים שלמים של תמימות ארץ חיינו כולה. לפיכך חיובה המוחלט של ממשלתנו הוא להגדיל ולהאדיר את ריבוי התנחלויותינו והתאחזויותינו בכל מלוא ארצנו כולה".

מכתב חזוק שיגר רבנו לאנשי קשת ברמת הגולן. המכתב נפתח בפנייה חמה למתיישבים: "אחינו מחמדינו וכל משפחותיכם, הקטנים והגדולים, העובדים והלומדים, מציבי גבולותינו ומיישבי שממויותינו בעיר הקודש קשת - קונייטרה".

אכן בכל הש"ס נמנה עבר הירדן בין שלושת המחוזות שמהם מורכבת ארץ ישראל - יהודה, עבר-הירדן והגליל.

ה'כפתור ופרח' קובע שעבר הירדן אינו נופלת בערכו מאדמת ארץ ישראל המערבית. התשובה "כן" כתב: "נתבאר שעבר הירדן, שדיניה כדין יהודה והגליל, לעניין ביעור ולעניין העלאה והוצאה, היינו ארץ סיחון ועוג, ודינה כארץ ישראל לכל חובת קרקע". אף בספר 'ברכי יוסף'

בפרשת חוקת למדנו על הכיבוש הראשון של עם ישראל אחרי יציאת מצרים, בפיקודו של משה רבנו. בתום ארבעים שנות נדודים במדבר בעקבות חטאי המרגלים, הגיע עם ישראל לצד המזרחי של ארץ ישראל, במגמה לעבור לחלק שממערב לירדן. לדברי הרמב"ן בפרשתנו, משה רבנו רצה לכבוש קודם את החלק המערבי של ארץ ישראל ואחר כך לחזור ולכבוש את החלק המזרחי. לכן ביקש משה תחילה ממלך אדום, שיאפשר לישראל לעבור דרך ארצו למערב הירדן. האדומים סירבו למלא את הבקשה המנומסת של משה, ובני ישראל עקפו את ארצם, מאחר שנצטוו להימנע מלהילחם בהם, כמפורש בפרשת דברים. אחר כך ניסו בני ישראל לעבור צפונה יותר - דרך מואב או דרך עמון, אך גם שם נתקלו בהתנגדות. גם שם נצטוו ישראל להימנע ממלחמה "כי לבני לוט נתתה ירושה". בפרשתנו מפורש שסיחון מלך האמורי כבש חלקים מסוימים מעמון ומואב, ועובדה זו שחררה את בני ישראל מהציווי של 'לא תתגר בם' בחלקים האלה התנחלו השבטים ראובן וגד. כמו כן כבש משה את ארצו של עוג, הכוללת את רמת הגולן והבשן. בשטחים אלה התיישב לימים חצי שבט מנשה. השטחים הללו, הממוקמים ממזרח לירדן, כלולים גם הם במושג 'עבר-הירדן'.

רבנו, הרב צבי יהודה, נהג להזכיר פעמים רבות את עבר הירדן המזרחי. בשיחתו המפורסמת בישיבה במלאת 19 שנה לעצמאותנו, הוא זעק על כך שממשלת ישראל קיבלה את תכנית החלוקה תוך ויתור על חברון, על שכם, על עבר הירדן המזרחי ועל חלקים נוספים. שלושה שבועות בלבד אחרי כן פרצה מלחמת ששת הימים, ואנו זכינו לשחרר את שכם, את חברון, את יהודה ושומרון, את עזה, את סיני ואת רמת הגולן. רבנו

גילויניצוצות

לדורך אחר כל מצווה אפילו אי אפשר לקיימה כי אם על ידי הדחק". החפץ חיים מברר עד כמה צריך להשתדל לקיים את כל המצוות האפשריות. אף הגר"א אהב וחיבב את קיום את המצוות והשתדל לקיימן בהידור ובפרסום רב. ב'מעשה רב' מסופר שהגר"א קנה בהמה מבכרת כדי לקיים מצוות פדיון בכור, וכן קיים את מצוות זרוע, לחיים וקייבה. בספר 'מחזיק ברכה' מסופר שבירושלים היו נותנים לפרוטה לכהן כדי להיפטר ממצוות זרוע לחיים וקייבה, ואולם נתבטל המנהג הזה וכעת משתדלים לקנות גדיים כדי לקיים המצווה ולא רק להיפטר ממנה אלא לעשותה ביראה, באהבה ובשמחה רבה. גם האדר"ת מספר כיצד קיים את מצוות מתנות כהונה, ואפילו בדרך של שליחות.

בחוות ראשית הארץ שבבית אל, אנו משתדלים לזכות את הציבור לקיים את המצוות התלויות בארץ וכן את כל המצוות הנדירות. ביום א' הקרוב, א' תמוז, יתקיים טקס ראשית הגז. כל הרוצה להיות שותף במצווה יכול להצטרף ולזכות במצווה נדירה ואהובה זו

ממנה הלכתית, עדיין ישנה תביעה רוחנית שיבוא לידי השלמות האמיתית של כל אבריו.

אמנם ישנן מצוות שאין אפשרות לכל אדם לקיימן, כגון: קורבנות, ייבום וחליצה וכדומה, ועליהן אין תביעה שישלימן; אבל מצוות שיכול אדם לקיימן אלא שמסיבות שונות לא הצליח בכך, הקב"ה יתבע את השלמות הזאת עד שתושלם. ה'כף החיים' הביא את דברי האר"י: "בהיותו מחפש ומקיים את המצוות שאינן נוהגות תדיר, כמו מצוות זרוע, לחיים וקייבה - גורם אל השראת רוח הקודש אל האדם להשיג ידיעה וחכמה, ובפרט ביום ההוא עצמו שקיים איזו מצווה מהם".

בעל אור החיים, בביאורו לפסוק "כל המצווה אשר אנכי מצוין היום תשמרון לעשות למען תחיו", מרחיב להסביר את חיוב ההשתדלות לקיים כל המצוות האפשריות. גם בצוואת רבי משה חסיד כתב: "אשרי איש שישמע אל מצוותיך ותורתך ישים על לבו, לא דרך ארעי שנזדמנה המצווה לפניו, אלא יהיה עז כנמר

השתדלות

הרב יהודה עמיחי - ראש מכון התורה והארץ

"תורה ציווה לנו משה". תרי"ג מצוות קיבלו ישראל מאת הקב"ה.

עיקר קיום המצוות הוא בארץ ישראל. בהיותנו בגלות קיימנו את המצוות בבחינת 'הציבי לך ציונים', ובארצנו אנו מקיימים אותן בשמחה במקומן הטבעי. בשוכנו לארצנו חזרנו אל המצוות התלויות בארץ, אותן לא קיימנו שנים רבות, וכעת כל יהודי יכול לקיים מצוות אלו בגינתו ובחצר ביתו. אולם עדיין יש מצוות נדירות, שאפילו בארצנו הקדושה קשה לקיימן.

בספר חסידים נאמר: "כל מצווה שאין לה דורש ואין מי שיבקש אותה - תדרשנה, לפי שהיא כמת מצווה. ומצווה שאין לה רודפים - רדוף אחריה לעשותה, שהמצווה מקטרגת ואומר: 'כמה גרועה אנכי שנתעלמתי מכל וכל'". ר' יהודה חסיד דן בחשיבות המצוות שאין הכל מקיימים אותן.

גם האר"י האריך להסביר שכל מצווה היא כנגד אברי האדם, ואדם שחיסר מצווה אחת, למרות שהיה פטור

אפשר להקשיב לעומק שיחתם ולדייק מכך רבות, אלא שהתלמוד דורש שאלות וחיפוש טעמים.

ישנם שיחששו: כיצד ייתכן לאפשר ואף לעודד את הדור הצעיר לשאול שאלות ולדייק מסקנות? שמא תבוא מחלוקת? דור מבוגר עם מבט משלו ניצב מול דור צעיר עם תובנות והלכי חשיבה משלו, ואך מתבקש שיהיו ויכוחים. אלא שעליהם אומרת הגמרא: "אפילו האב ובנו והרב ותלמידו שלומדים ביחד, נעשים אויבים זה לזה"; הוויכוח עשוי להחמיר, אך כיוון שהוא לשם שמים הבטיחו חז"ל שהוא יגיע לתכליתו: "ואינם זזים משם עד שנעשים אוהבים זה לזה". פער הדורות אמנם יצוץ, אך הביטוי הפתוח לעומק רק מוסיף הבנה בתורה וחיבור למסורת ולדורות הקודמים.

תהליך של פתיחות והקשבה לדעות הדור הצעיר בחיפושיו אחרי עומקה של תורה, מקבל רוח גבית מהמדרש בו פתחנו. אנו נדרשים לתת אמון במצוות שאנו פוגשים בתורה. כמו כן, אנו נדרשים לתת אמון ביכולת שלנו להתור קדימה בלימוד התורה וביכולת שלנו לרומם את חיינו למקום הערכי שחז"ל רצו להוביל אותנו אליו בקיום המצוות שלמדנו. לדוגמה, אינו דומה בית בו למד האיש מסכתות קידושין וכתובות, והבין היכן מיקמו אותו חז"ל בזוגיות, לבית שרק קיים תחת החופה מה שנדרש ממנו מבלי להעמיק במסכתות יסוד אלו ובהבנת הלכותיהן, כפתיח לנישואין ■

ערך: הרב נתנאל לוי

ביאר את המושג תלמוד: 'לתת לב להבין סתימת טעמי המשנה', ובמקום אחר ביאר: 'סברת טעמי המשנה'. העיקר בתורה - תלמוד, והוא זה שיוביל לידי מעשה. ראו עד כמה גדול כח ההבנה וההזדהות. אותו רמב"ן על התורה ממשיך ומבאר כי הטעמים הינם ערכים, שכן התורה מחנכת את נפשנו להפנים ערכים באמונה, במידות, במשפחה ובקהילה. ערכי קדושה וטהרה. לימוד המצוות וקיומן ירוממו את לבי ושכלי מעלה מעלה לעבר קומת נשמת.

ההלכות והדינים הם

לבושים של הערכים

הרוחניים, הם שפת הגוף של הרוח

אי אפשר להסתמך רק על ראיית התורה כסמכות. יהיה זה ספסוף אם נראה בתורה חוקים ודינים בלבד. ההלכות והדינים הם לבושים של הערכים הרוחניים. הם שפת הגוף של הרוח. דרך לימודם אנו מבינים את שורשם. מחלוקות בין חכמים באשר לפרטי המצוות אינן מחלוקות טכניות; הן נושאות בחובן מחלוקות רוחניות.

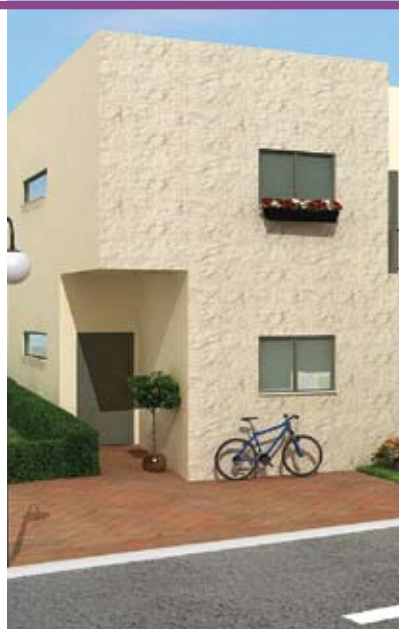
'אמר רבי יוסי ברבי חנינא: אמר הקב"ה למשה - לך אני מגלה טעם פרה אדומה, אבל לאחרים, חוקה... ועתידין להיות גלויים לעולם הבא... לרבי עקיבא וחבריו'. על כך אמר הרמב"ן: 'הנה ביארו שאין מניעת טעמי התורה מאת ה', אלא עיוורון שכלנו. וכבר נתבאר טעם החמורה שבהן, פרה אדומה, לחכמי ישראל'.

הטעמים קיימים, אך האם ראוי שנשאף לחשוף אותם ולהתקרב אליהם כמה שיותר, או שמא עדיף שנשאיר את המצוות בגדר חוקים שאנחנו מצייתים להם?

אין דברי תורה ללא טעם והיגיון פנימי. הטעם שבהם מעניק לנו טעם מיוחד והזדהות עם קיום המצוות ויוצר קשר אישי ייחודי עם המצווה כמובן, כדי להגיע לטעמים צריך לשאול שאלות. טיפוח היכולת לשאול שאלות על כל דבר שאנחנו לומדים בתורה, במצוות ובהלכות, זה לא היתר אלא חובה. זו חירות בלימוד, שהיא גם אחריות על אופן קיום המצוות שלנו.

בל נשלה את עצמנו שבטוח שנצליח להבין. זה לא מובטח, בטח שלא בהתחלה. גם לא נתנה את הקיום בהבנתנו ולא נאמר שרק אם נבין נקיים, אלא נהיה בעמדת אמון ותמימות של 'נעשה ונשמע' השואפת להבין וכך להזדהות. ככל שאני אלמד להבין יותר, אז המצווה תהיה שלי וחלק ממני.

הטעם והסברה נקראים בחז"ל 'תלמוד'. "העוסקין במקרא - מידה ואינה מידה. במשנה - מידה ונוטלין עליה שכר. תלמוד - אין לך מידה גדולה מזו". רש"י

אתם
מוזמנים לבוא
להתרשם

קדומים. הבחירה רק גדלה.

שתי שכונות חדשות גבנות בקדומים 'קול צופיך' ו'מעוז עדו' לבחירתכם דירות חד/דו משפחתיות 5 חדרים כ-125 מ"ר על מגרשים גדולים לפרטים: 09-7921391 | 09-7922467 | 054-6737301/9

ועקרונות אמיתיים. אדם שלמד בישיבה הינו ערכי יותר ובעל מידות משופרות יותר.

עליך לחוש תחושת שליחות. נפלה בידנו הזכות להיות ממובילי המחנה של עם ישראל. לומדי התורה הם לפיד האש ההולך בראש המחנה. הם אלה המהווים את המצפן הערכי והמוסרי לעם ישראל כולו.

אין בכך לגרוע כהוא זה מחשיבותה של המצווה היקרה של שירות בצבא. עם ישראל זקוק גם ללוחמים וגם ללוחמים ברוח. אם נפלו בחלקך הזכות והיכולת להגות בתורה, עליך למצות זכות זו עד תומה כשליח נאמן של עם ישראל.

אני כותב לך דברים אלו דווקא מתוך ההשקפה של הציונות הדתית. אנו מאמינים בני מאמינים שלימוד התורה שלנו מסייע לעם ישראל כולו ומוסיף לו זכויות גדולות. זכויות אלו יגיעו רק על ידי לימוד תורה אמיתי בהעמקה.

בשולי הדברים עלי להביא עניין נוסף. במידה רבה, השירות הצבאי האמיתי מתחיל דווקא עם סימום של השירות הסדיר. תקופת המילואים, המתפרשת על פני שני עשורים, הינה קשה ומפרכת הרבה יותר מהשירות הסדיר. במובנים רבים דווקא שם נבחן האדם, ואכן המציאות מוכיחה שבני הישיבות נמצאים בגדודי המילואים באחוזים ניכרים. לדידי, אין ספק שהשיבה לך היא החינוך והערכים שספגו מהתורה ■

עשויים לפגוע בריכוז של הלומד גם בשעות הבוקר. כעת, לאחר שנות הישיבה התיכונית, ניתנת בידך ההזדמנות לשקוע כל כולך בעולמה של תורה, לברר את ערכי היסוד שעליהם חונכת וליצוק תוכן ומשמעות לסיסמאות שעליהן גדלת. הזדמנות זו לא תחזור לאחר השירות הצבאי. בשלב זה רוב בני האדם מתחילים פרק חדש בחייהם - הלימודים האקדמיים, הקמת בית בישראל, פסיכומטרי, דאגה לביטחון כלכלי ועוד. כל אלו מונעים מהאדם פעמים רבות לשקוע כל כולו בעולמה של תורה. אין בדבריי אלו משום הסכמה או מתן לגיטימציה לתופעות מעין אלו, אך יחד עם זאת אל לנו לשקוע בתמימות ובנאיביות שלעיתים גובלות בטיפשות. אמנם, ישנם יחידים סגולה שפתחו את הצוהר לעולם התורה דווקא לאחר השירות הצבאי, אך אלו הם יחידים סגולה ולא ניתן להדריך כך את הכלל.

במצב כזה נדרשת מהאדם הכרעה קשה. לעניות דעתי ההכרעה כאן ברורה - הלימוד בישיבת הסדר גובר על ההכרעה להתגייס לשירות צבאי מלא.

כאשר אתה הולך ללמוד בישיבת הסדר, אינך עושה זאת כדי לקצר את השירות הצבאי. אדרבה, אתה חש צורך אמיתי להתגייס לשירות ממושך יותר כדי לעזור לחברך. אך דווקא תחושת האחריות שלך כלפי החברה וכלפי עם ישראל כולו, עשויה להשפיע באופן ברור על החלטתך. עם ישראל משווע לבני תורה בעלי ערכים

שאלה > אני מתקשה להבין: כיצד אנו, שחונכנו על ברכי הנתינה לכלל, משרתים שירות צבאי מקוצר? האם לא מן הראוי שנשרת את אותו שירות צבאי מלא כמו אחינו החילוניים?

תשובה > ראשית כל, נחזור על המוסכמות. שירות צבאי הינו מצווה מהמעלה הראשונה. אדם מישראל המתגייס לצבא ההגנה לישראל מקיים מצווה חשובה ונושא יחד עם שאר בני עמו בנטל הקשה של הגנה על בטחון המדינה.

ואולם, אנו חיים בעולם מורכב. פעמים רבות אנו נפגשים בשני ערכים הסותרים זה את זה. אין משמעות הדבר שאחד מהערכים מוטעה. מורכבות החיים דורשת מאתנו להסתכל על התמונה בכללותה ולא להיות חד-ממדיים.

כך הם פני הדברים לגבי הסוגיה בה אנו עוסקים. אמנם כן, שירות בצבא הינו מצווה חשובה, אך ישנה גם מצווה נוספת אותה עלינו לקיים: מצות תלמוד תורה. מצווה זו אינה 'עוד מצווה'. לימוד התורה מפתח את אישיותו של האדם ומעניק לנפש חוסן לעמוד בפני אתגרים שונים ומשונים. ערכי הנצח של התורה נותנים טעם ומשמעות לחיים.

לצערנו, בחור ממוצע המסיים ישיבה תיכונית, רחוק מאוד מפיתוח אישיותו. אין טעם לחפש אשמים, אך די אם נאמר שלמודי הברכות בפזיקה אחר הצהריים

שירות לכוחות

בוחן פתע
נחלאווי

המשכתי במכשולים, עברתי את כולם די במהירות (אף פעם לא היתה לי בעיה בהם) והתחלתי לרוץ, כשברגע המפקד צווח: 'יש לך רק עוד 2 וחצי דקות, רוץ!!!'.

לא עברו 3 שניות עד שכמה חבר'ה שבאו לעזור תפסו בידיים שלי ודאגו שאות המסלול הזה אני אסיים בריצה עם שרירים תפוסים למשך שבוע שלם אם לא למעלה מכך.

בכל מקרה הגעתי לשתי תובנות ברורות: א. אני יכול הרבה ותר ממה שאני חושב שאני יכול, וב. את המסלול הזה אני כבר לא אצטרך לעשות... ■

עולים לקו בלי לעבור את זה, 'המ"פ בא לראות' וכו'. קדימה, נשאר רק להתחיל!

אני מתחיל בריצה אחוז ראבאק - כלומר, אם אני צולח אני לא צריך לעשות זאת שוב. סימתי את חלק הריצה והתקרבתי אל הקיה מאחוריי אני שומע את המפקד צועק: 'תן בעיטה, ותעבור את זה'. רצתי אל עבר הקיר כאילו זו לא הפעם העשירית שאני מנסה, לא יודע אם נתתי בעיטה או מה, אבל אני מצליח לזכור שהקיר היה מאחוריי.

נשאר רק לעבור את שאר המכשולים ולגמוע עוד מרחק קצר של ריצה כדי לסיים עם העניין הזה.

ושוב אני עולה בעלייה הארוכה הזאת - זאת שבסופה נמצא ה'בוחן מסלול', עוד לא הגענו למעלה ואני כבר מתנשף כבדות. איך הם מצפים ממני לצלוח את המסלול הזה עם כל הציוד עלי? ועוד אחרי עלייה כזאת...

מתחילים במתיחות - מכרע צדי גבוה ונמוך (כמה שהצבא קריאטיבי בשמות המתיחות), יד מאחורי הראש ובקדמת החזה, מנסים להגיע לקצות האצבעות ומגיעים בקושי לברכיים וכן הלאה.

מיד לאחר מכן אנחנו עולים על ציוד, ושומעים את הקלישאות הקבועות של המ"כ - 'הכל בראש', 'לא

עלילות צ' המעצבייני"ש

לא מבינים איך אין סדר לפני שיעור של המ"פ? מדגלים את הנשק כשמגיע ראש הישיבה? לשליחת רעיונות: shaharyosi@gmail.com

מינהל החינוך הדתי בשיתוף מינהל חברה ונוער,
שמח לפרט את שלל התוכניות
שיפעלו במוסדות החינוך במהלך חופשת הקיץ

חמ"ד של חופש

שבת חזון

סמינרי מנהיגות

מוקד התנדבות

ימי טיול

יום ונשמרתם
מאד לנפשותיכם

מוקד הזמנות של
החמד לפעילויות
משפחתיות בהנחה

החינוך בראש -
אירוע מרכזי לקהל
הרחב.

במ"ה
(בית מדרש הורים)

חוברת לימוד יומי

סיור בבית התפוצות

מחנה יצירה

יום אהבת חינוך

ימי לימוד

הכנת תלמידים
לקראת החופשה

עמוד לימוד יומי

ימי עיון בתנ"ך

קורס קיץ
לקריאה

אתר החמד

שבועות
עבודה

הטבות לפעילויות
קיץ לתלמידי והורי החמד
טלפון: 04-6099642

מרתון סרטי
מעלה לבני נוער

5 העוגנים:

קשר אישי: מורה-תלמיד

הכנת התלמידים ובני הנוער
לקראת חופשת הקיץ

שיתוף קהילה

שיתוף הורים

תוכנית קיץ בית ספרית

"החינוך הממלכתי - דתי הוא מנוע רב-עוצמה
להעצמת הערכים בחברה הישראלית"
שר החינוך, חה"כ גדעון סער

סטודיו כרמל 054-7485422

אינפלציה ישנן טענות שדווקא המאבק העיקש מעלה את תג המחיר עבור שחרורו של גלעד. זה מיתוס. המחיר לא השתנה מאז שממשלת ישראל הקודמת ביקשה מהחוטפים שיכתיבו את שמות 450 האסירים, זה סלע המחלוקת עד היום. המחיר לא עלה. דבר שני, מה שגורם לחמאס להתעקש זה חוסר מנופי לחץ ולא הקמפיין שאנחנו עושים, ולראייה, עד לפני שנה, לפני שהחלטנו לצאת למסע ולהקים את אוהל המחאה, ישבנו במשך ארבע שנים בבית, וגם בארבע השנים האלה לא קרה דבר.

כל מחיר זה פיקציה, אין מושג כזה כל מחיר. החמאס נקב במחיר ספציפי: אולמרט ביקש להכתיב רשימה של 450 אסירים. במתווה קיים יש עוד שלב של שחרור כ-500 אסירים שישיראל תבחר מתוך אסירי פת"ח קלים כמחווה לאבו-מאזן, אסירים שממילא אמורים להשתחרר תוך כמה חודשים. כמובן, ישנו החשש מהאפשרות שהמחבלים שייצאו יחזרו לעסוק בטרור. אני לא מכחיש שיש סיכונים בעסקה של שחרור מחבלים, ביניהם בכירים, אבל בעיני השאלה היא האם מדינת ישראל לא יכולה להתמודד עם איום כזה - שכמה עשרות מחבלים יחזרו לטרור. האם זה איום אסטרטגי שמדינת ישראל, על שירותי הביטחון הענפים שלה, לא יכולה להתמודד איתו. האם הפקרת חייל צה"ל היא לא סיכון קיומי, שעלול לזהביל לאבדן האמון של חיילי צה"ל במדינה. בית הסוהר הישראלי הוא בית הספר לטרור הטוב ביותר במזרח התיכון, אסירים ביטחוניים משתחררים מידי יום וגם הם עשויים לחזור לפעילות טרור. יש גם מספיק מחבלים מבלי ששוחררו מהכלא. הפגיעה המזעזעת באיתמר לא נבע ממישהו שיצא מהכלא, פשוט מישהו נדם בשמירה והיו שניצלו את המחדל.

מוטיבציה גם זה מיתוס. המוטיבציה לחטוף חיילים לא תשתנה גם ישוחררו כל האסירים. ישראל מחזיקה כ-6000 אסירים פלסטיניים. ניסיונות החטיפה של ישראלים בחו"ל שמבצעת חיבאללה מתרחשים למרות שאין להם אסירים אצלנו. המוטיבציה עכשיו היא נקמה על חיסול מורנייה. כל עוד יש מלחמה בינו לטרור תהייה להם מוטיבציה לחטוף חיילים. גם היום, כשמדינת ישראל לא שחררה את האסירים, ישנם ניסיונות חטיפה, ולמזלנו ישראל למדה לקח מהקץ שלפני 5 שנים.

או"ם זה כשל של מדינת ישראל ומשרד החוץ שלה שהאוו"ם כמעט ואינו מתייחס לנושא. לנו אין את הכלים לתבוע מהאוו"ם או מגופים אחרים לגנות. כנראה שגם בזה הממשלה כושלת. היו כמה קריאות בינלאומיות בנושא, רק שבלי מנופי לחץ זה לא מעניין. ללא לחצים, מישראל ומקהילה הבינלאומית, החמאס ימשיך לצפצף על כל הקריאות.

הזדהות אני קורא גם לאלה שמביעים התנגדות לעסקה, שינסו לדמיין מה עובר על חייל צה"ל שיושב בשבי כבר מעל 1830 יום, בבדידות איומה, ללא אור יום וללא קשר עם אף אחד בעולם החיצון מלבד עם חוטפיו. שינסו לחשוב מה כל אחד היה מרגיש במקומו? מה כל אחד היה עושה אם זה בנם היה במצב הזה? מה הם היו תובעים מהמדינה לעשות, מראש הממשלה? כל אחד צריך לעשות את חשבון הנפש שלו.

אני לא מאמין שידוענים מנצלים את המאבק כדי לתפוס כותרות < כל הניסיונות לשחרור גלעד שלא בעסקה, אם היו, כשלו > וגם כשהאוו"ם לא מטיל סנקציות זה כישלון של מדינת ישראל

צילום: איציק אדרי

חמש שנים כבר עברו מאז שגלעד שליט נחטף, וכמעט שנתיים עברו מאז אות החיים האחרון. אביו של גלעד, נועם שליט, סיפר לנו איך שומרים על שפיות, במה כשלו הממשלות וגם ניפץ שני מיתוסים

תקווה אין לנו ברירות רבות, אלא לשמור על התקווה. אם אנחנו רוצים לראות את גלעד חוזר הביתה חזק, אנחנו חייבים לשמור תקווה ואמונה. זה קשה לשמור על השפיות במצב הזה, אבל אנחנו לא יכולים להרשות לעצמנו ליפול או לסגת אחורה. אנחנו יודעים שאם אנחנו לא ניאבק הסיכוי לראות אותו בחיים קלוש מאוד.

רון ארד הרמטכ"ל לשעבר, ח"כ שאול מופז, אמר לאחרונה, ש"כלל שעובר הזמן המחיר עולה ומצבו של שליט עלול להתקרב חלילה למצבו של רון ארד". זה לא רק אני שאומר את זה, אמר זאת יו"ר ועדת החוץ והביטחון של הכנסת. לצערנו, אין לנו שום סימן חיים ממנו כבר כמעט שנתיים, מאז הקלטת.

פופוליזם קשה לי להאמין שידוענים צריכים את המאבק לשחרור גלעד כדי לתפוס כותרות או כדי להיכנס לתקשורת. הפרויקט שהכניסו שבוע שעבר ידוענים לשענה אחת בצינוק זו לא יחמה שלנו. זו יחמה של אנשים שלא הכירו. זה גימיק, נכון, אי אפשר להגיד שזה לא גימיק, אבל כל דבר שיכול להעלות את המודעות בדעת הקהל, הוא עוזר ותורם. העובדה היא שהפרויקט בכל זאת עורר זעזוע מסוים בציבור. אנשים ישבו שם במשך שנה אחת בצינוק מדומה, כאשר גלעד יושב כבר קרוב ל-44 אלף שעות בצינוק אמיתי, ללא אור יום וללא שום קשר לעולם החיצון. רק הפופורציה הזאת יכולה לזעזע אנשים.

ימין-שמאל אני לא פרשן פוליטי, אני סך הכל אבא של חייל שמדינת ישראל שלחה למשימה לפני ולא הצליחה להחזיר אותו. רוב הציבור, גם בימין, רוצה לראות את גלעד בבית. רק שהימין יותר מתמקד בכך שממשלת ישראל צריכה לעשות מעשה ולהפעיל לחצים על החמאס - להרע את התנאים של האסירים הביטחוניים בבתי הכלא, שזוכים להטבות ולפריבילגיות מהסוג שיש בקייטנות. גם בימין חושבים שצריך לשחרר את גלעד, וגם אני הייתי שמח אילו היו דרכים אחרות. כל הניסיונות באפיקים האחרים, אם היו, כשלו, וכיום הדרך היחידה היא שחרור אסירים פלסטיניים.

ממשלה נצטרך כמה שעות כדי לדבר על כישלונות הממשלה הזאת וקודמתה בנושא הטיפול בנושא של גלעד. המחיר הגבוה שדורשים עבור גלעד לא יד מהר סיני, הוא תוצאה של משה ומתן כושל של הממשלה הקודמת, שנתנה לחמאס להכתיב רשימה של 450 אסירים לשחרור. ממשלות ישראל, הנוכחיות וגם הקודמות, לא ידעו להפעיל מנופי לחץ על חוטפי גלעד. כתוצאה מכך, החמאס לא ממחר להוריד את המחיר, ולא ממחר בכלל לעשות את העסקה. רק אחרי חצי עשור נזכר ראש הממשלה בשבוע שעבר שאפשר להפעיל מנופי לחץ על החמאס - זה רק ממחיש את אולת היד של הממשלה. אנחנו גם מאוד מסופקים אם זה עשוי להחזיק מעמד. כל לחץ שהפעילו על החמאס עד היום נגמר בהתקפלות. ישראל עצרה את העברת הכספים לרשות אחרי הסכם הפיוס בין הפתח לחמאס ומיד אחרי כמה ימים התקפלו. הפגישות שלנו עם ראש הממשלה הן נדירות ובדרך כלל פגישות עקרות. ראש הממשלה אף פעם לא נכנס לאוהל המחאה, אבל אנחנו באמת פחות זקוקים לאמירת שלום ולדיבורים, אנחנו פשוט זקוקים למעשים. הסברים היו לנו כבר חצי עשור.

עם סיום שנת הלימודים בכל מוסדות הלימוד (שאגות עידוד מהקהל), הייתי רוצה להקדיש טור לאלו שהנחיה בהם הפכה לתחביב לאומי, ועלי להודות: גם מקומי לא נפקד מהפעילות הספורטיבית הנ"ל. לאלו שמוצאים עצמם שוב ושוב נאלצים לענות לתלונות של הורים, של מנהלים ובתקופה האחרונה, לצערנו, גם של ילדים. לאלו שהפקדנו בידיהם את ילדינו למשך 18 שנה: למטפלות, לגננות, למורים ולמורות של מדינת ישראל תשע"א.

אם (בטעות) לא קיבלתם את התודה לה אתם ראויים, הרשו לי כאן בשם כל האמהות לומר פעם אחת ולתמיד, ללא כחל ושרק, את שיש לומר:

תודה על כך שאתם קמים בוקר בוקר לעבודה שדורשת מכם להיות סבלניים, מבינים, מכילים את הדור על קשייו הייחודיים.

על כך שלפחות רובכם רואים בכך באמת ובתמים שלחות, ולא יועילו כל המלעגים בשער.

על כך שבחרתם לכם במודע אידיאולוגיה על פני שכר גבוה, נתינה על פני התרכזות פנימה בצליחת היום הבא. נתינה שאין לה הילה, אין לה את הערצת הקהל או התקשורת. רק רגעים שקטים שנאספים כמטבעות זהב אלו לאלו לעשייה של שנים, לתמוחת שנראות לעתים רק לאחר עבודה סבלנית של שנים רבות.

בעומדי השבוע להביט בבתי הקטנה מסיימת את

שנת לימודיה בגן (והאמינו לי, המילה 'לימודים' מתאימה כאן יותר משתוכלו לתאר לעצמכם), גם אותי תפסה דמעה קטנה של התרגשות. לגלות פתאום איך גדלה הקטנה, איך לפתע היא מלהגת בלהט את אותיות הא-ב' (מתי היא למדה את הא-ב'?). ומעל הכל - להביט בגננות שלה נועצות עיניים נוצצות בפרי עמלן, פניהן מבריקות מסיפוק. לא יכולה הייתי, ולו לרגע אחד, שלא להשיל מעלי את מעטה הציניות ולהתפעל באמת ובתמים מאותן נשים (וגברים), שהפכו את החינוך למשלח יד ואת הנתינה ללחם חוקן.

ועל כן מכאן, עם פתיחת החופש הגדול: תודה! ■

פיצוחים

חידה בחרוזים לשולחן השבת מאת מרדכי פרימן
תשובות שלחו למייל: gdaat@pisrael.com עד יום שלישי הקרוב.

קורח הוא המסית והמדיח, וסבו היה קהת, כאמור בפרק ט"ז פסוק א': "ויקח קורח בן יצהר בן קהת בן לוי". קורח וקהת - מתחילים בק. **זוכים: משפחת גנץ מאחיה**

הפרסים מתחת:

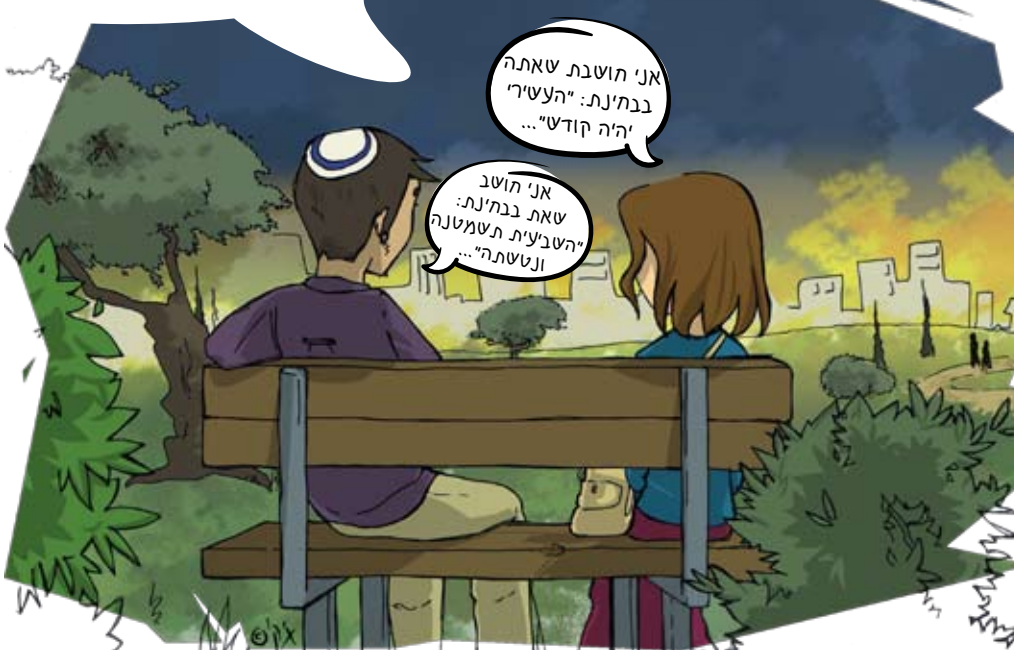

חידה השבוע

לזאת אוזנאט טוזאט

בפרשת 'חוקת' לא נשאל מי ומה, בנושא הפרה האדומה - אלא נצטט מה שאומר משה לעם, והוא אומר זאת לכולם: "הקשיבו המחנכים!" ומה שאתם צריכים זה למצוא את זאת האמרה - כיצד היא כתובה בתורה?

יוצאת מדעתה

תודה לזורון מלצר

שיודע לדבר בשפת הקודש...

גם לכם היו פדיחות בדייטים?

גם לכן נמאס לשמוע את השאלה איך יראה שולחן השבת שלכן, ועוד יותר את התשובה של הצד השני?

שלחו אלינו ל: gdaat@pisrael.com

או ספרו לנו בפייסבוק

פדיחות וסיפורים מצחיקים מדייטים,

ואת הסיפורים הטובים ביותר נכניס

לבועות בקומיקס.

בקרוב אצלכם...

ציירה: תיקי עדרי

המדור מוקדש ל: ינון סבתו ומרים כהן; חגי לוי ומורן פורת; מתן כהן ומלכי אליאס; רעות פרק וישראל צירינג; ידידיה ויינשטיין ואמונה נכטיילר; אביאל מועטי ואיילה פרלמוטר; רם סלומון ואשירה גרשבסקי; שמעון פחימה ומוריה ברטפלד; בתיה מיה בירוק ודניאל גור; לינוי קראוני ונווה ינון; תמר גואטה ונתנאל דיק; ואיילת קנול וישראל עזרא; **שהתחתנו/יתחתנו השבוע. ל:** שרי זיגדון ואלי נב; אריאל הולצר ואפרת רוזנברג (מהמשפחה); נועם ספוקיני וחיה שטיין; יוסי ויסברג וחני אלגוזי; מאיר אמיתי ורחל עמרסי; שולי מנת ויהונתן גולדפישר; שלומי אפל ואביטל פימיאנטה; ולינה גרושקו ואלעד גתי **שהתארסו השבוע.** ולכל אלה שעדיין מחפשים, שימצאו בקרוב!

שאלה:

כאימא לארבעה ילדים בגילאי 4 עד 12, החופש הגדול שהגיע בימים אלה מביא אתו דאגה רבה. שמחתי כששר החינוך הציע לקצר אותו, והצטרפתי מאד כשהתכנית לא יצאה לפועל. קשה לי לחשוב על המריבות ועל הבטלה בבית, קשה לי לחשוב איך אנחנו שורדים. כל שנה בעיית החופשות נראית לי יותר מורכבת, כי כל אחד רוצה משהו אחר. כל שנה אני מצטערת שאנחנו לא מורים...

תשובה:

החופשה הגדולה אכן מאתגרת את כולנו. לפנינו חודשיים שכדאי להשקיע בהם חשיבה ותכנון כדי שיהיו מהנים ומועילים. זה תלוי בנו ההורים, האם להתייחס לחופשה כעונש השנתי ולחכות ולקוות שכל יום יעבור, או שנוכל להחליט שניהנה ממנה ונשתדל להפיק מהחודשיים האלה את הטוב ביותר. כאשר חושבים על הטוב, הוא יגיע...
בכל גיל אתגרי החופשה שונים, אך המשותף לכל הילדים - ההרגשה שהם יכולים לעשות ככל העולה על רוחם. לא פעם שומעים ילדים שאומרים "אבל אמא, זה חופש..."
דווקא בחופשה יש לנו כהורים תפקידים רבים. חשוב לבנות שגרה של חופשה שתהיה שונה מהיומיום, אבל עם גבולות ברורים. חופשה אינה הפקרות, וכנגד זה חופשה אינה יכולה להיות כמו כל יום מימות השנה. חשוב שיהיו בבית 'כללי חופשה' סביב נושא ההשכמה בבוקר (ולא בצהריים...); עד מתי נמצאים בחוץ בערב או ליד המחשב לתוך הלילה; ומה הסיוע והתפקידים שיש להמשיך למלא בחופש - כמו תורנות כלים וכדומה. הרי בבית המטלות קיימות, ובחופשה זו ההזדמנות להביא לכך שהילדים יסייעו יותר, גם כדי לפנות את ההורים להקדיש להם יותר זמן. כך אפשר בסתם יום של חול, כשחוזרים מהעבודה אחר הצהריים, לצאת לבילוי. כל זה בתנאי, נניח, שהבית נקי ומסודר, הכביסה תלויה, או כל מטלה אחרת שביקשת בבוקר בוצעה.
כשאני אומרת 'בילוי', אני מתכוונת לעשיית דברים שאינם חלק מהשגרה. למשל: לקחת ארוחת

ערב ולאכול בגן משחקים מרוחק יותר מהרגיל, לצאת לים או למקום אחר בטבע, למצוא בילוי שלא מצריך הוצאה כספית ועם זאת ייתן הרגשה של כיף, יחד ושונה. לעתים, אם מצרפים חבר של אחד הילדים זה גם עוזר לשמוע פחות קיטורים, וכך כולם יוצאים נשכרים.
הורים רבים מרגישים שאם הילד לא חווה חוויות ענקיות הוא לא יוכל ליהנות, וכך מעלים את רף הבילויים וכמובן את ההוצאות הכספיות. נכון שיש לחץ של ילדים אחרים, שאולי ילעגו כשילדיכם יספרו ש'רק' בילו בגן משחקים לארוחת ערב ולא היו במסעדה עם אוכל של המערב הפרוע או בלונה פארק. חשוב שהבילויים יהיו מתונים ולא ראוותניים או שואפים לפסגות בלתי אפשריות.
בנוסף חשוב לשים לב שכמו שחשוב ה'יחד' כך גם חשוב ה'לחוד'. הקדישו זמן ללימוד עם כל ילד, לשעת סיפור או למשחק רק אחד ההורים עם ילד ספציפי, כדי שכל אחד ירגיש שיש לו זמן איכות משלו. נסו לקבוע זמן שכזה, גם לכם זה יהיה כיף!
יש עוד המון רעיונות. אפשר לשבת עם כמה הורים בסביבתכם ולנסות שחלק מהפעילות תהיה משותפת, כמו לדוגמה תפילת ילדים בכל בוקר, 'על האש' לפעמים בערב ועוד. גם זו לא צריכה להיות הפקה - העיקר שתהיה בנחת ובשמחה! בהצלחה!
לסדנת אימון נשית עם ד"ר חוה אנקור ועל אברהם: www.yael-shilo.co.il/p.asp

kkk,

כל החיים שלי אני שומעת אותך אומרת לי כשתגדלי תחליטי בעצמך. סוף סוף גדלתי ואני מחליטה בעצמי. כבר חודשיים שאני בת 18 וכבר סיימתי שמינית. אפשר להגיד שבאופן רשמי אני כבר לא ילדה. אני בוגרת.
כמו כל הבנות בשכבה שלי גם אני הלכתי להדריך בבני עקיבא, ובאופן מפתיע גם פגשתי שם את... נו, את יודעת את מי (הוא לא יסלח לי אם הייתי אפילו רומזת את שמו). אנו מכירים כבר למעלה משנה, ואנו מכירים טוב. אני יודעת שאת חושבת שאני קטנה מדי בשביל לעשות החלטות כאלה, אבל נראה לי שאני תמיד אהיה קטנה מדי בשבילך. באמת שאני לא מבינה מה יש לך נגדו. הוא בחור ישיבה הרואה את המשיך דרכו בישיבה ובעולם החינוך, הוא בן למשפחה טובה וידועה. אז נכון שיש לו פאות וכיפה גדולה, ונכון שהוא לא חושב בדיוק כמו שאת ואבא חושבים, אבל בסופו של דבר יש בו הרבה יראת שמיים.
אני שומעת אותך אומרת המתני, חכי, שום דבר לא בועה, קודם תעשי שנת שירות, תלמדי משהו, אל תפסדי את הילדות ועוד כל מיני טיעונים חלשים שגם כמחזיקים את כולם ביחד, זה עדיין ערמת זרדים שברים.
אני אוהבת אותך. הוא אוהב אותי. אנחנו מתאימים. חבל על הזמן. כל דקה שאנחנו לא מתחתנים היא סתם בזבוז.
את צריכה להתרגל לעבור לשלב הבא מלהיות אמא לילדה, שאומרת לה אסור ומזהירה אותה שלא תרוץ לכביש, לאמא של בוגרת שעומדת מהצד ומייעצת בעדינות.

אוהב אותך,

ע'

המעוניינים להתייעץ או לשתף את הקוראים במכתביהם מוזמנים לשלוח למייל: gdaat@pisrael.com עבור "גילוי לב"

מחפשים מתנה מתאימה לבת מצווה?
רוצים להעניק משהו שיהיה טוב לבת עכשיו ויעיל לה גם בהמשך החיים?
בת מצוות
ספר הלכה לילדה ולנערה
הוא הבחירה!
מקיף את כל תחומי החיים לשון קולחת מנוטר בתמונות צבעוניות והלכות מותאמות לבנות בדיוק בגיל הזה
אור עציץ ספרי איכות תורניים
המכון התורני ע"ש ר' יצחק ותנה סטרובוביץ'
www.machon.oretzion.com 08-8502822

לנתן מאיר
ברכות על צשרות שנים
בשירות המדינה וב"פ"ם
צלה והצלחה!
למנכ"ל החדש - אלי גוטליב
בהצלחה בתפקיד!
ישראל גולדברג
וצוות פרסומי ישראל ושות'

למשפחות
אברהם ליפשיץ ורעייתו,
דוב קלמנוביץ ורעייתו הי"ו
המובילים בחינוך
לאהבת העם התורה והארץ.
ברכת מזל טוב
להולדת הנכד המשותף
בן לאריאל ורינת
רוב נחת ושמחה!
מאחלים בידידות רבה,
רונת וישראל גולדברג
וצוות פרסומי ישראל ושות'

דעת ילדים

(קורסים מתחילים בחודש)

ריבוע קסם והיגיון

1. האחרונה לפני הבן עוד תכונן בלי ה' (כ"א, כ"ז)
2. כפרה על העברה תלויה בהחלפתו (י"ט, י')
3. קיר א-לוקים זה מצד לצד (י"ט, ט')

3	2	1
		2
		3

חידת השבוע

לזמן ארוך מאוד

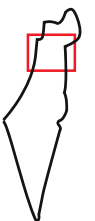
פתרון ריבוע הקסם מהשבוע שעבר:

1	2	3
3	1	2
2	3	1

הזוכה:
יצחק בן חמו מחיפה

תשובות שלחו למייל: yeladim@pisrael.com עד יום שלישי הקרוב. בין הפותרים נכונה יוגרלו פרסים. בהצלחה!

זבלולולול
בהקלול
רינת דורר

גם השנה מחכה לכם יומן-תלמיד עשיר בתכנים ובערכים, צבעוני ומהנה יומן משלנו!

נושא היומן לשנת הלימודים תשע"ב: **ארץ ישראל שלי**

מושגים, מדרשים וסיפורי צדיקים מרתקים • היכרות עם אתרים בארץ • שפע חידות מאתגרות • איורים מקסימים • מערכת שעות, תאריכים, נוסחאות, מפות ועוד

הזדרזו והזמינו את יומן משלנו!

עדינה - 02-5350901

מוסדות: ניתן להזמין במרכז במחירים מיוחדים ולהוסיף ליומן את הלוגו שלכם ודברי פתיחה!

טוב שיש
יומן משלנו!
יומן עם ערכים

בהוצאת: פרסומי ישראל ושות'י

תורה. עם. ארץ. אור עציון.

35 שנה לישיבה

הישיבה הגבוהה אור עציון

חוגגת 35 שנה להיווסדה
בכנס בוגרים חגיגי בסימן:

אור עציון
בחיי התורה, העם והארץ

הכנס יתקיים אי"ה
ביום רביעי ד' תמוז תשע"א (6.7.11)
בשעה 18:00

ברחבת הישיבה הגבוהה - מרכז שפירא
במעמד: רבנים, אישי ציבור וידידי הישיבה

מצפים לראותכם

בית הישיבה הגבוהה אור עציון

ישיבה נפרדת

שעל יד מרכז ישיבות בני עקיבא

נא הקדימו ואשרו השתתפותכם בטלפון: 08-8586805 או בדוא"ל: boger@oretzion.com